

Ardealu

Redacția și administrația:

Str. G. Popa No. 9. Tel. 18-10

Director: **Teodor Retulescu**Prim redactor: **Dimitrie Hedes**

ABONAMENTE: 1 an 200 Lei, Autorități 1000 lei.

Mari întreprinderi 2000 Lei anual Pt. plugari 150 L.

8 NOEMBRIE

de mare praznic. Ziua Sfântului Arhanghel Mihail, patronul orașului, ziua Regelui tineretului românesc, ziua proclamării Iașilor Capitală a Legiunii.

Manifestările dela Iași au avut loc în atmosferă înălțătoare: de piețe de înfrățire, de entuziasm.

La fața M. Sale Regelui, a M. Regina Mamă, a Conducăto-

rului Statului, a Comandantului Mișcării Legionare și în fața cămășilor verzi, comandantul prof. Racoveanu a vorbit în numele Căpitanului, înălțând la gradul de Comandanți ai Bunei Vestiri și decorându-i cu Crucea Albă pe toți cei căzuți pentru crezul legionar.

Tot în numele Căpitanului au fost ridicați la gradul de Coman-

danți ai Bunei Vestiri și decorați cu Crucea Albă, d-nii: Horia Sima, N. Pătrașcu, G. Papanace, Dragomir-Jilava, Iașinski, N. Șeitan și C. Popescu-Buzău.

Deasemeni au fost înaintați cu câte un grad legionarii cari au luptat sub prigoană.

După Te-Deum, M. Sa Regele, M. Sa Regina Mamă, d. general An-

tonescu, d. Horia Sima, cavalerii Ordinului Mihai Viteazul, delegații Germaniei, Italiei și Spaniei, au vizitat căminul dela Râpa Galbenă, ridicat din inițiativa și truda Căpitanului, Universitatea ieșeană, precum și toate celelalte locuri de care se leagă amintirea Căpitanului.

Ce ne-am face?

Întrebare: Ce s'ar face generația noastră, dacă n'ar fi fost Capitala, ca să ne îndrume și Legiunea să ne primească. Ce s'ar fi ales de țări noastre. Cate ne-ar fi axat morală? Unde ne-ar fi pământul sub picioare? In ce lanțuri ne-ar scrâșni trupurile?

Înainte cu 20 ani, pornisem eu toți într'un iureș de descrieri, petrecem, să ne bucurăm de viață, să-i sorbim paharul plăcerilor, să-i gustăm toate tihnele.

Uitam trecutul de jertfe, uitam de strămoși, uitam de ideal și de nași. Ca niște copii am început risipi și a disprețui bani trudiți, țări însângerați, comori de frumusețe românească, gânduri chinătoare și totă seara de creștere spre cetuzi a unui Neam, a unei Patrii, a unui Destin.

Și a venit cu pumnii zdravani și binecuvântat Titanul care ne-a smetecit, ne-a scuturat de paraziți și comodități, ne-a botezat din nou în focul jertfei și re-a despiciat, prin stânci de uri, drum drept strălucirii noastre.

Atunci prin veacuri un stâlp de foc care să ne călăuzească...

Dimitrie Hedes

Munca nu injosește

Dacă faptul că la cantina refugiaților masa se servește de către doamnele legionare a găsit o oareș care justificare, apoi eclălat, că adică și la restaurantul legionar tot doamnele să servească, — asta întrece puterea de înțelegere a burghezilor noștri. O doamnă din societatea românească, spunea că dânsa nu crede că s'ar putea hotărî să servească într'un restaurant fie acela chiar și legionar. La observația că nici o muncă cinstită nu injosește și că a servi într'un restaurant legionar este cel puțin tot atât de onorabil ca, spre pildă a servi la un „ceai dansant“, doamna a făcut o figură ce vroia să însemne o ceastrare mută: „Dar bine, la un ceai dansant vine numai lume bună.“

Cu privire la „lume bună“ va fi foarte greu să ajungem la o înțelegere deplină cu scumpulii noștri burghezi, pentru că legionarul îl apreciază pe om după bogăția sufletească, după caracter, nu după averile materiale strânse de cele mai multe ori în mod nedemn.

„Om bun“, deci și lumea bună nu poate fi în concepția legionară decât un om de inimă cu dragoste față de aproapele, om de caracter, care iubește numai cinstea și drep-

tatea. Ce mă interesează că un om de acesta este îmbrăcat în haine luxoase, sau în suman: că a venit la bal cu mașina, sau a venit doar la restaurantul în sfârșit românesc al legionarilor să-și stămpere foamea lui de român prea puțin pretențioasă și nesclitșită: Interesează lucrurile acestea?

Și atunci, doamna care ieri a putut servi la bal pe clienții de azi ai Justiției, de ce nu ar putea servi azi pe intermiștii de ieri pentru sfântul crez legionar? Numai pentru că aceștia poartă o uniformă simplă, verde cât toate pajștile țării, sau sumanul pe care l-au purtat moșii și strămoșii noștri — oameni simpli la port, dar nobili la suflet“.

Spunea doamna de care vorbim că, în orice caz, înainte de a se putea hotărî, va trebui să stea îndelung de vorbă cu sine.

Să delibereze — ce? Dacă este demn să iubești munca și să mergi cu exemplul?

Până ne vom putea pune de acord pe această temă și pe altele asemănătoare, va mai trece timp căci nu este lucru ușor să schimbi mentalitatea burgheză.

Teodor Retulescu

Întărirea bisericii din Troași

Săvârșin: Duminică s'a făcut întărirea bisericii ortodoxe din Troași. În acest scop P. S. Sa episcopul Andreju Maglieru, însoțit de colonel Dumitru Dărău, a plecat în călătorie la Săvârșin. La sosire P. S. Sa a fost întâmpinat de o mulțime de oameni, în frunte cu d. colonel Cincianu-Petrescu, comandant militar și de părintele Elenesiu. P. S. Sa mulțumește pentru primirea subliniază faptul simbolic, că în ziua în care țării a început să renască și să construiască biserici.

Duminică dimineața P. S. Sa a plecat la Troaș. Tot atunci a plecat spre Troași d. Ilie Rotea, pre-

fectul județului însoțit de d. Fl. Ștefănică, apoi d. col. Tocineanu-Petrescu, în fruntea întregului corp ofițeresc, d. col. Ican Vartic d. maior Săndulescu, etc. unde a avut loc târnosirea bisericii.

La prileasă P. S. Sa rostește o cuvântare, vorbind despre biserică și însemnătatea ei. A încheiat scoțând în relief meritele dlui general Grigore Georgescu, în realizarea operei creștinești, care a fost sfințită Duminică.

A urmat o ruasa comună unde s'au rostit toasturi pentru conducătorii țării.

Numiri de preoți

Consiliul episcopal, în ședința din 31 Octombrie a făcut următoarele numiri și transferări de preoți.

La Minead e transferat Pr. Valeriu Marcu dela Moneasa.

La Iernata e transferat Pr. Ante Moise dela Satu-Mic.

La Chisindia e transferat Pr. Gh. Popoviciu dela Ignești.

La Selegeni e transferat Pr. Teodor Rusu din Susani.

La Mustești e numit Pr. Aurel Pavel din Miheleu (Bihor)

La penitenciarul din Arad e nu-

mit Pr. Coriolan. Mursa refugiat din Oradea.

La Galșa I e numit Pr. Dr. Liviu Cipou din Săcueni (Bihor)

La Tauș e numit Pr. Gh. Hașag refugiat din Abram (Bihor)

La Săvârșin II e numit Pr. Terente Ciorogariu refugiat din Valea lui Mihai (Sălaj)

La Bărzava II e numit Pr. Traian Popoviciu expulzat din Oradea Velența.

La Arad-Micălața e utilizat în mod provizoriu Pr. Leonte Gazea expulzat din Remeti (Maramures)

Și Bulgaria a luat măsuri împotriva evreilor

Radu (Rador). D. Grabovski ministru de interne a depus Miercuri în parlament legea pentru apărarea Statului. Legea cuprinde trei puncte principale:

1. Interzicerea societăților secrete (loji francmazonice, rotary, etc.) și interzicerea de a se crea noi organizații secrete.

2. Averile societăților dizolvate vor fi confiscate în folosul Statului.

3. Legea privitoare la statutul evreilor.

4. Interzicerea propagării în țară a evreilor în cauz Statului.

Conform statutului evreilor, este

evreu acela a cărui amândoi părinți, sau al cărui tată este evreu și care până la 1 Sept. 1940 practica religia mozaică. Evreii sunt excluși din orice serviciu administrativ și militar. Ei nu se pot căsători cu bulgari, și nu pot face parte din organizațiunile culturale, etc. nici proprietari, nici acționari.

Evreii nu pot stăpâni pământuri și nu pot transfera capitaluri sau proprietăți.

Pe viitor nici un evreu nu se va mai putea stabili în Capitala Bulgariei.

Camaradul Ilie Giulan a fost adus acasă

Zorii lui 8 Noembrie se deschideau pe un abur de ceață mohorâtă. Orele 8, clopotele tuturor bisericilor din sat pornesc dintr'odată. Camarazii grăbesc pe ulițele cu cu drapelule cernite. Nu știu deloc cine a pornit gândul; Semlacul a fost masa brusc haina de sărbătoare, căci se întorcea camaradul Ilie Giulan acasă.

Popam cu trăsurile printre ogoare până la crucea de slejar, mână și dreaptă, ca sufletul lui Ilie. Nu o mână oprim pentru a așeza o mormânt, apoi mai departe.

Camarazii din Pecica au dus și ei și ne așteaptă la cimitir, dimineața cu echipa de muncitori din sat, cari au adus camionul pentru transport și vor face de gardă până în Semlac. Formam imediat și iar echipa de desgropare se apucă de lucru în vreme ce plânsul plânsului ne lovește în inimă. Mame și surori din Pecica, surori nu au pierdut nimic, de la mamei și surorilor venite cu mine. Apare sieriul la un metru așteptăm abia; se sapă cu grijă și se scos întreg. Pare mic de tot camaradul Ilie, în patul de un an în care l-au pus jandarmii! Cum vom face pentru a-l feri de ochii mamei, la mutarea în celălalt sieriul? Șase cămași verzi îl ia pe lângă și-l duc în camera mortuară; pe lângă cu zid de camarazi la ușă, de la mamei capatul.

Te-am privit frate Ilie și ne-am căntămurat. Atâta mai rămăsese din frumusețea de flăcău ce erai?

Ci cei doi medici, ajutam mai târziu și-l culeam în uoul sieriul, deodată, creștinește, cu pernă la căpătâi. Când sieriul este închis, e afară pentru un scurt serviciu divin, în urma căruia, camaradul par. Șiclocanu evocă o dimineață cu un an și mai bine în urmă, când dânsul și șapte jandarmi îl aruncară în groapă. Se comandă patru onor, sub brațele ridicate în salut, se așează în camion și pleacă spre casă.

Dun rămas legionari din Pecica; prin mărturisirile părintelui, camaradul Ilie Giulan rămâne între noi cu duhul, în cuibul de intelcționali botezat cu numele lui, pentru a va arăta cu semnul jertfei sale, cămănu credinței noastre.

Moaia e mai deasă, parcă plângem cerul. La răscruce, oprim camionul pe șosea și mergem numai pe drumul pe drumul unde este așezată crucea. Acolo, păr. Șiclocanu împreună cu preoții noștri, păr. Gruin și Codreanu, fac sfintirea. Un onor, o clipă de reculegere mută și revenim pe șosea, pentru a conștinua drumul pe dânsa, ocolind, din cauza noroiului.

Peste o oră, la intrarea în sat ne așteaptă altă surpriza măngăitoare: camarazii germani au arborat și ei doliul, pe drapelul tricolor și cel roșu cu svastică, înfrățite. Fanfara lor ne așteaptă la cimitirul colț și ne duce în pas funebru. Pe o burniță sură și deasă, mulți de oameni, salul întreg ne salută trecerea. Grăbind spre casa mortului. Aici, camionul trece prin

frontul legionarilor noștri bătrâni, cari salută tineretele cerul. În curte mulțimea e atât de mare, încât sieriul abia este smuls pe trepte în sus spre a fi așezat în casa mare. Toți plâng. Depun sieriul și patru bătrâni verzi, prima gardă, în locul de veghe. Il vom păzi toți camarazii lui pe rând, cei din sat și cei veniți, până când va fi dus la locul de vecinicie odihnă.

Te-am priveghiat creștinește, frate Ilie. Te-am priveghiat și corul nostru legionar, pe care l-am refăcut fără tine, și-a cântat sub fereastră. Întâi trist și domol „Plânge printre ramuri luna” apoi, ca să acopere bocetul celor din jurul tău, sonor și puternic „Ardealul tânăr legionar”, „Cântecul legionarilor Olteni”:

„Ci vin și la noi Capitane
Flăcăii țis codri de brazi
Și-s gata să'nfrunte prigoane
Și drag li-i mormântul viteaz.

Ne-ai ascultat din ceruri, frate Ilie!

Zorii de Duminecă vestesc o altă zi. Va fi senin și frumos. Va fi zi de sărbătorească biruință.

Cu soarele odată, vin primii caspeți: grupul legionarilor din Nădlac sub comanda camaradului Pop. Il cunosc pe toți, imi sunt prieteni vechi, legionari călți. Când intră pentru salutul de întâlnire și străbat cu dânsii în apropiere de sieriul un nou plâns mă isbește. Il recunosc, căci e un plâns de mamă, deosebit de sfâșietor și dureros pe care l-am mai auzit. Este mama camaradului Ghiță Petan, mort câțiva ani mai înainte printr'un accident stupid. Mă aplec pentru a-i ghici din lacrimi fața care atât de mult seamănă cu a mamei mele.

— Mă cunoști, mamă?

Il spun mamă, căci în fața durerii sale de atunci, ne-am legat toți prietenii nefericitului său copil să-i fim noi copii. Și când însășit își aduce aminte, îmbrățișarea ei imi pornește și mie lacrimile. Cât de ușurător este să poți uneori să plângi!

Sosesc pe rând, un grup de camarazi din Arad. Camarazii din Șeitin frumos împărțit, jumătate în cămașă verde, jumătate în sumane, deosebit de impresionate, căci în acest colț de țară românească, este singurul sat care-și mai păstrează sumanul străbun.

Dăm onorul drapelului adus de camarazii din Centrul studentesc al Academiei teologice din Arad. Vin preoții, păr. Gruin și Codreanu din loc, apoi păr. Șiclocanu, cam. păr. Lucaciu din Arad, Nădăban și Roșcău din Șeitin, cărora li se va alătura la prohod, păr. Raica din Munor-Banat. Iar în coloana ce se formează pentru a duce sieriul la biserică, intră cu pas tremurător și aspru, masivul grup al muncitorilor legionari din Arad, sub comanda cam. Vărdol.

Biserica e mult prea neîncăpătoare. Am rămas afară; și din predica păr. Lucaciu, despre jertfa legionară, n'am prins decât rău-

turi. Cunosc totuși bine crezul legionar adânc înrădăcinat în cuvântul său inaripat, căci l-am ascultat cu câteva săptămâni mai înainte, la Curtici.

După Sf. liturghie, împărțim camarazii la masă, prilej de binefăcătoare înfrățire legionară.

La orele 2 ne reîntălnim, în curtea Bisericii, pe o latură camarazii germani, cari ne-au dat un frumos semn de fraternitate și înțelegere, iar pe alte două laturi cu cămași verzi și sumane. Nenumărați camarazi din comunele de peste Mureș, nu mai pot străbate, rămânând afară, cu miile de prieteni din sat și jur, cari au umplut străzile până departe.

— Pentru onor!

Camarazii muncitori aduc sieriul din biserică și începe prohodul. Părintele Codreanu — cu nume predestinat, simbolic — evocă apoi glasul deosebit de sguduitor al clopotelor, măicuța bătrână din Miorița căutându-și feciorul și drumul glorios, pe scut, al legionarului. A pus energie în cuvânt, culegând totuși prea mult plâns. Din nou pentru onor și sieriul e purtat spre groapa de lângă Troiță, la care și camaradul Ilie a lucrat cu mâinile sale.

Cine ar fi crezut, frate Ilie, că Troița noastră își va străjui ție atât de grabnic mormântul și că locul rămas gol pe lemnul ei — pentru că doborâcia vremii nu ne lăsa să scriem ce am fi vrut noi atunci — astăzi va fi însemnat numele tău?

Sieriul coboară, sub brațele ridicate, în cântecul legionarilor căzuți:

„Noi mereu te plângem frate
Iar tu dormi mereu”...

Pe soclul Troiței urcă, supt și palid, camaradul șef județean, ing. Constantin Ion. Cuvinte rupte, aspre, evocă zilele când țara era pe dric și jertfa legionară a salvat-o. Vorbește încă prefectul de Timiș-Torontal, camaradul comandat Ilie Ghenadie, vechi prieten al nostru: prezența jertfei legionare, prin mormântul de sub Troița din curtea Bisericii, are o semnificație deosebită. Sub strajă lui, se va căli românismul acestei margini de țară, românism care trebuie să uite durerea și să se întărească în lupta pentru vindecarea rănilor neamului. Ilie Giulan, alesul Căpitanului aici la granița de apus, va fi îndreptarul datoriei noastre, pentru vecinicie.

Ultimul urcă pe soclul Troiței camaradul Vărdol, care face apelul morților.

— Legionarul Ilie Giulan!

— Prezent!

În tactul unui imn funebru, se aceperă mormântul cu fărână și cu zecile de cununi.

Camaradul Ilie Giulan a fost adus acasă. Prezent va fi în noi și urmașii noștri. În jurul său, toate pieritoare; el, singur, tare și viu vecinic, cât Legiunea și Căpitanul.

Petru Galig

Colțul F. D.

Sullat tânăr

O lume veche, perimată și bușit. Sub acțiunea puternică a celor creatoare tinere. O lume cronică și fără sens a fost înlocuită cu una firească și logică: lumea fletului tânăr.

In această lume este chemat să se înregimenteze întreaga tinereță școlară. Niciari nu va putea validiteze, nici un tânăr școlar, cât în școala F. D. C. nui.

Aici îi este locul și aici găsi rostul.

Educația necesară, sufletul pând, școlarul o găsește în C.

Putreziciunea regimului deșertă morale, va trebui înlocuită cu regenerarea. Regimul formelor fond va trebui înlocuit cu virtuților.

Inoirea această va putea să vârsită de tineret.

Pentru aceea, frați de cruce, lucrul întreg și fără șovăire.

Vom trebui să auzem la legionară pe tinerii cu sufletul rat, nepervertit, care un moment au fost derutați de ceace pândă, se numea: străjerie. Spre ei îndreptați privirile și aici să pucați de lucru. E mult de lucru.

Să mneim toți cei ce avem fletul tânăr, pentru că dela naștere așteaptă tot binele. Să ne datorăm.

Să ne conformăm dorințelor tanului: „Muncește, muncește fiecare zi. Muncește cu drag. Plata muncii să-ți fie, nu căci mulțumirea că ai pus o cădă la înălțarea Legii și la înălțarea României”.

Frați de cruce, fiți atenți la spuse de Căpitan!

Nu vei putea să faci mai mult lucru pentru Legiune și Românie, în ceasul de față, decât câștigând aceste suflete tinere pentru cauza românismului prin giune.

Vei avea de dus o luptă grea plină de riscuri. „Viața este lăgră și lașii se'ngrozesc de ea” ce poetul Gh. Coșbuc. Să ne întărim de tineri cu greul luptei.

Fiecare frate de cruce va trebui să aducă în apele clare ale Legiunii un nou frate de cruce, cel din tin.

Procesul este indicat de „Legea onoarei” dată nouă de Căpitanul „Mergi numai pe căile indicate de onoare. Luptă și nu fii nicioșor mișel. Lasă pentru alții căile infernale. Decât să învingi printr'o familie, mai bine să cazi luptând drumul onoarei”. Fratele de cruce va trebui să fină seamă de acești cru.

Să fim înțeleși, frați de cruce! În scurtă vreme se va cere, fieră, socoteală de faptele sale în sensul acesta. Și meritul fiecărui atunci se va vedea.

Implorând ajutorul lui Dumnezeu, în opera ce întreprindem, să zicem cu toții: Doamne, ajută! Amin.

I. CORAS

ȘTIRI DE PRETUTINDENI

JUDECAREA LUI IOSIF VULPE. Mulți s'au întrebat desigur, ce s'a întâmplat cu renunțatul ou al partidului liberal care era spaima tuturor în timpul alegerilor, de nu se mai aude nimica despre el. Mai sunt de aceia, cari își amintesc că în timpul unei alegeri Iosif Vulpe, care era omul de încredere al guvernului liberal, cu scopul de a strânge mai multe voturi la o secție de votare, a făcut o faptă năstrujnică ce altuia nu i-ar fi dat în gând: a plătit pe un chelner pentru ca acesta să pună în cateaua cu lapte a judecătorului care conducea votarea, o bomboană de ciocolată — purgativ, — așa că în timpul votării judecătorul a trebuit să meargă încontinuu afară. Până se întorcea judecătorul, Iosif Vulpe băga în urnă voturi libere câte vroia. Când s'a făcut numărătoarea, judecătorul a găsit în urnă și carnetul de identitate al lui Vulpe, pe care acesta îl băgase din greșeală în graba cea mare. Așa se alegeau conducătorii pe alocuri. Dar șirettenii lui Vulpe nu au mers mult timp, căci la ultima votare, când Iosif Vulpe a vrut să sumpere pe alegători dându-le beaură, opinci de cauciuc și varză, jurând în același timp pe conducătorii partidului „Totul pentru țară”, oamenii s'au supărat și, după ce l-au bătut pe Vulpe, l-au pus să strige: „Trăiască Legiunea și căpitani!”

După căderea dela guvern a liberalilor, Iosif Vulpe a fost dat în judecată, acuzat fiind că și-a însușit pe nedrept bani publici. Tribunalul a ordonat o cercetare registrelor de bani și va judeca procesul în ziua de 23 Noemvrie.

CONTROLUL AVERILOR Co-siunea care va controla averea știlor miniștri și înalți funcționari care au condus timp de 20 ani țara, va cerceta în săptămâna viitoare averea foștilor miniștri: Gheorghe Tătărescu, Mihail Ghelmegeanu, general Gavril Marinescu, Mitiță Constantinescu și general Paul Teodorescu. Până în prezent numărul celor a căroră avere a fost cercetată, este de 475. Până urmă va fi cu mult mai mare.

BĂTRÂNĂ S'A INECAT LA MAND. Femeia Dochia Hegedüs în vârstă de 80 ani, din comuna Șindia, a căzut într-o groapă plină de apă și s'a inecat Jandarmii cercetază.

LEAPTA UNUI NEBUN. Nebunul Căpitan Bulz, care a fost timp de 2 săptămâni de zile în spitalul de nebuni din Jimbolia, a omorât luni seara în femeia lui A. Suciș. În vârstă de 72 de ani, din comuna Iernata. După ce a omorât-o, a aruncat-o în râul și a fugit. Jandarmii au cercetat crima și au găsit trupul în etate de 6 ani, într-o pășune din pășunea satului. Corpul a fost scos de către alți copii și jucu în apropierea fântânei. Jandarmii au cercetat crima și au găsit trupul în etate de 6 ani, într-o pășune din pășunea satului. Corpul a fost scos de către alți copii și jucu în apropierea fântânei. Jandarmii au cercetat crima și au găsit trupul în etate de 6 ani, într-o pășune din pășunea satului. Corpul a fost scos de către alți copii și jucu în apropierea fântânei.

a dat foc magaziei. Tribunalul a ordonat arestarea țiganului Iosif Doruș.

A MURIT UN REFUGIAT LA SOCODOR. În comuna Socodor a murit funcționarul fiscal Gheorghe Chirilă, care s'a refugiat aci din Ardealul robit de unguri. Chirilă a fost funcționar la Oodorheiu și aflând că este urmărit de bandele ungurești a vrut să fugă. A fost însă prins și lovit cu ciomegiile și tăiat cu cuțitele. Chirilă, care era un om foarte puternic, a reușit totuși să scape din mâna criminalilor unguri, dar din cauza rănilor primite a murit. A fost înmormântat Duminecă, jelit fiind de familia sa care locuiește în Socodor, și de camenii din comună.

NOUL ȘEF AL GĂRII ARAD. D. Ion Sarca, fost șef al gării Cluj, a fost numit șef al gării Arad, în

Din străinătate

RĂZBOIUL DIN GRECIA. Guvernul italian, văzând în ultima vreme că Grecia se lasă înfricată de către Anglia, a cerut guvernului grecesc să ia măsuri de apărare. Cum însă guvernul grec nu a luat nici o măsură, Italia a cerut dreptul de a trimite armată în Grecia, deoarece erau temeri că Englezii vor ocupa Grecia și vor ataca Italia. Guvernul grec a respins cererea Italiei, de unde se vede limpede că era înțeles cu Anglia, în contra Italiei. Așa stând lucrurile, armata italiană a pornit război în contra Greciei, înaintând încă din prima zi pe o distanță de 90 kilometri. Grecii au vrut să trimită armată prin munți, către Albania, dar aviația italiană a nimicit această încercare. Cum în ultimele zile vremea a fost foarte rea, lupta s'a încetinit, pentru că pe timp de ploaie armatele se pot mișca foarte greu în regiunea aceea muntoasă. Faptul acesta a fost folosit de către propaganda grecească și engleză, care au răspândit știrea neadevărată că Italia ar vrea să facă pace cu Grecia. Guvernul italian însă a dat comunicat în sensul că Italia nu are nici un interes să facă pace și, deoarece mașina de război a fost pusă în mișcare, nu va putea fi oprită decât atunci, când unul dintre state va fi învins. În legătură cu războiul italo-grec, ziarele turcești scriu cu mare nemulțumire despre Anglia care, deși se obligase a veni cu armată în ajutorul Greciei, acum a declarat prin gura primului ministru englez, că cel mai bun ajutor pe care poate da Anglia să-l deie Greciei, este de a apăra în primul rând pământul Angliei. Așa dar se dovedește încă odată că Anglia nu își ține angajamentele, cum nu și le-a ținut nici față de Cehoslovacia, nici față de Polonia, nici față de Norvegia, nici față de Belgia și Olanda și nici față de Franța, pe care le-a adus la nenorocire. Acum se vede mai bine care ar fi fost soarta României dacă Dumnezeu nu ne-ar fi ajutat să scăpăm de foștii guvernanți, cari vroiau să mergem și noi alături de Anglia, în contra Germaniei și Italiei.

Din Spania s'a anunțat, că 30 vapoare de război engleze au ple-

cut din strămoarea Gibraltar, fiind însoțite de hidroavioane. La început se credea că aceste vapoare vor merge în Grecia, pentru a lupta contra Italiei. S'a dovedit însă că o parte din aceste vapoare se îndreaptă spre America, iar cele mai multe se duc în coloniile engleze din Africa și în India, unde popoarele subjugate de Englezi stau gata să se răstoale. În Africa de altfel Englezii au suferit înfrângeri grele și din partea Italiei. Cu Anglia se va întâmpla ea și cu broasca din poveste, care a vrut să se umfle cât beul, până ce a plesnit. Și Anglia a vrut să stăpânească toate lumea, fără a se gândi, că un popor de abia 40 milioane de locuitori, adică numai de două ori mai mare decât populația României Mari, nu poate și nu e permis să stăpânească și să sugă sângele a sute de milioane de oameni. Astăzi, Anglia nu are numai un singur dușman, ci trebuie să lupte în contra întregii omeniri.

„COSTICĂ” LUPESCU CERCE- TAT DE JUSTIȚIE. Tribunalul București cercetează pe fratele Elenei Lupescu, care își zice „Costică” pentru că s'au găsit ascunși la el bani și o parte din averea Elenei Lupescu.

FOST MINISTRU JUDECAT PENTRU OMOR. Fostul ministru Mihail Ghelmegeanu, mergând în ziua de 4 August 1939 cu automobilul dela București la Brașov și neștiind să conducă bine, a răsturnat mașina în șanț, omorând pe căpitanul Iacob Comoli și răniind grav alți oameni. Despre întâmplarea aceasta ziarele nu au putut să scrie atunci, pentru că Mihail Ghelmegeanu, era ministru. Astăzi însă Tribunalul îl judecă pentru omor prin imprudență și vătămare corporală.

PIERDERILE ANGLIEI. Dela începutul războiului, Germanii au cauzat mari pagube Angliei. Astfel au scufundat vapoare englezești în greutate totală de peste 7 milioane tone (1 tonă are o mie de kilograme). Intre acestea însă nu sunt socotite vasele englezești, care au fost scufundate de mâinele marine.

SOCOTEALĂ GRECEASCĂ. De la izbucnirea războiului italo-grec a fost bombardat orașul Monastir din Iugoslavia. Bombele care au fost aruncate din avioane, au omorât mai multe persoane. Propaganda engleză s'a și grabit să spună că avioanele au fost ale aviației italiene, vroind în felul acesta să atragă ura sârbilor în contra italienilor. S'a constatat însă că aceasta este o minciună născocită în înțelegere cu Grecii și că avioanele nu au fost italienești. Ele nu au putut fi decât grecești, iar aceasta urmează să fie stabilită de ancheta ce se face. Totă dar că socoteala Grecului n'a fost bună.

NOUL PREȘEDINTE AL AMERICII. Poporul american a fost chemat în ziua de Marti să aleasă noul președinte al Statelor Unite. În total s'au înscris 50 de milioane de votanți. Până la ora când încheiem ziarul, cea mai mare parte dintre ei au votat și voturile au fost adunate. Domnul Roosevelt are până acuma 24 milioane de voturi, iar concurentul său, Willkye 20 milioane de voturi. Ziarele americane dau că sigură realegera pentru a treia oară a domnului Roosevelt. În legătură cu alegerea din America, ziarele italiene scriu că pentru puterile Axei este indiferent, care dintre cei doi candidați va fi ales, deoarece amândoi au declarat că vor să țină America departe de războiul actual, dar că vor ajuta totuși în măsura posibilităților, pe Anglia.

AJUTOR ENGLEZESC. Anglia a hotărât să vină în ajutorul Greciei acordându-i un împrumut de 5 milioane lire sterline. Aceasta este socoteala de totdeauna a englezilor: alina să și verse sângele, iar ei să dea numai bani dintre aceia câștigați pe nedrept dela popoarele subjugate.

ULTIMELE ȘTIRI DIN GRECIA. Vremea devenind mai bună, luptele pe frontul grecesc au început din nou, cu o furie mai mare. Întrucât Grecia nu are decât foarte puține drumuri, lupta cea mare o dau avioanele italiene. „Escadrila Disperată” în care luptă și cei doi fii ai Ducelui Mussolini unul căpitan comandant, iar celălalt locotenent, escadră care a luptat cu multă vitejie și în Abesinia, face fapte de bravură și pe frontul din Grecia.

Avioanele italiene au bombardat în Grecia numeroase depozite, fabrici, gări și linii de cale ferată, precum și alte căi de comunicație.

Ziarele sârbești aduc știrea că statul major grec a comunicat că trupele grecești au început să se retragă la aripa stângă a frontului din Epir.

PARADĂ MILITARĂ LA MOSCOVA. La Moscova s'a sărbătorit Joi aniversarea revoluției bolșevice cu care ocazie generalii ruși s'au îmbrăcat pentru prima dată în uniforme frumoase. De asemeni au defilat armele motorizate, proiectoarele, tunurile antiaeriene, aruncătoarele de mine de cel mai nou sistem. Să fie oare acestea mai bune decât cele întrebuintate de Ruși în războiul cu Finlanda?

PREȚURILE MAXIMALE PE LUNA NOEMVRIE LA ARAD.

Cu începerea dela 1 Noemvrie a. c. Primăria Municipiului Arad a fixat pentru alimente următoarele prețuri maxime:

Faina populară kgr 13.50 lei. Faina patiserie lei 27.50. — Pâinea: a) Pâine din făină populară 13 lei. b) Cornuri și chifle 60 gr. 3 lei buc. — Carnea de vită: Carne pentru friptură kgr. 42 lei. Carne pentru supă cu 10 procente os. kgr. 38 lei. Carne ci. II-a kgr. 36 lei. Untură de porc toată kgr. 81 lei. Juntați 25. Sarca pentru bucătărie kgr. 5 lei. Ulei comestibil lei 51 litru. Petrolul lei 4.50 litr. Laptele dulce pe piața lei 8 litr. Laptele dulce în lapte lei 10 litr.

Fapte legionare

Macea. Legionarii din Macea au hotărât să și ajute un camarad sărac și au făcut o colecție de bani cumpărând îmbrăcăminte camara dului Făt Nicolae. Au subscris câte 50 lei următorii: Mihai Dumitru, Săbău Luca, Bodoneo Gh., Maur Ilan, Poia Nicolae, Henț Ioan Stiupei Teodor, Bota Maxim Ivan Ioan, Ineuan Gligor și Sferdian Avram. 30 de lei a dat Gurzău Aurel. Câte 20 lei a dat: Ande Iina Iacob, Tat Stefan. Tat Iie, Bodinea Stefan, Sferdian Petru, Macavei Petru Bodonea Petru, Chișean Ioan, Curtuț Moisă, Crășovan Nicolae, Brădean Pavel, Roșu Ioan, Cintelean Traian. Zece lei a dat Roșu Petru. Doamna directoare Ogarcă a dat 100 lei.

Macea. Legionarul Crășovan Nicolae din Cnibul Nr. 3 „Stefan cel Mare” a colectat pentru refugiați 970 lei, patru saci de cartofi, 25 kg fasole, 30 kg ceapă, 80 kg pâine, slănină și alte alimente, care s-au împărțit în gara Curtici refugiaților și expulzaților Români sosiți din Ungaria. Cele de mai sus au fost dăruite de locuitorii comunei Macea.

ORA DE INCHIDERE A FRIZERILOR

Ministerul Muncii prin Decizia Nr. 53642 din 24 Octombrie a. c. a stabilit, ca atelierelor de frizerie bărbieri și coafură din întreaga țară să fie închise toată ziua în zilele de Duminică și sărbători legale.

Această dispoziție privește toate comunele urbane, municipii și comune rurale din întreaga țară.

O INIȚIATIVĂ LEGIONARĂ LA PECICA

Cuiburile de cărturari din Pecica și Rovine au luat inițiativa de mult așteptată de a înființa o librărie, cu depozit de ziare, tutungerie, timbre, papetărie, pentru difuzarea cărții legionare a celei literare, a presei de atitudine legionară. Localul librăriei va fi cel de lângă Primăria Pecica, dlui Crișan. Subscrierile au început, pentru adunarea capitalului și înregistrarea va funcționa ca o secție aparte a Băncii populare „Păstorul” din Pecica.

ROMÂNIA

Județul Arad. Plasa St. Ana. Primăria Comunei rurale Olari Nr. 1712 din 28 Octombrie 1940.

PUBLICAȚIUNE DE CONCURS

În conformitate cu deciziunea Nr. 494 din 2 Maiu 1940 și Art. 61 din Statutul funcționarilor publici se publică vacanța postului de impiegat ct. II al comunei Olari, în consecință se publică concurs pentru completarea acestui post.

Reflecții și vor înainta cererile de concurs înregistrate cu toate actele prevăzute în Art. 3. din același statut, în termen de 30 zile dela publicarea acestuia în buletinul județului Arad.

Sunt preferați la numire pe lângă celelalte condiții de administrație funcționarii refugiați sau expulzați, conform L. D. Lege Nr. 2217 din 10 VII. 1940.

Primar: Simion Bozgan.

Notar: Iuliu Moldovan.

Berlinul nu va încheia pace separată cu Franța

Berlin. Agenția Stefani anunță că cerșulele autorizate din Germania au declarat unor ziaristi că nu există nici o problemă particulară franco-germană, c numai una între Axă și Franța. Teate întreve-

derile și conversațiile cari au avut loc în ultima vreme au căutat numai să servească lămurirea poziției Franței față de aceste interese comune, încadrând problema în politica generală a Axei.

Pagubele dela Federala „Zorile” din Arad

Arad. În ziua de 18. Octombrie 1940 s'a ținut la Federala „Zorile” din Arad, adunarea generală ordinară.

Cu acest prilej s'a citit un raport de anchetă, prin care dnl: Bratu, Frații Nonu și fostul revizor școlar Bouriu, sunt deferiți comisiei de judecată pentru pagube aduse Federației în suma de lei 1,773. 000.

Adunarea a aprobat acest raport însă a fost contrariată că acesta nu pomenea nimic de vina organelor de control și inspecție, cari ani de zile au încasat diurne cu anchete și inspecții la această Federală, fără ca să vadă răul la vreme și fără să ia măsurile impu-

se de împrejurări și lege.

Ceva mai mult, sub cchii dlor inspectori și inspectori generali, — cari au trecut pe la Federală — a ființat o contact de subconcesiu-ne a sării ilegal și dăunător Federației și I. N. C.

Conducerea viitoare îi revine datorită de a-și îndrepta cercetările și în această direcție.

Federala cooperatista „Zorile” a primit o conducere legionară, compusă astfel: Președinte: Oliviu Sârba. Membrii: Dimitrie Hedeș, Emil Pop, Sever Bonta și Mișcoi Ioan. Cenzori: dl. Mihail Tamaș, Teodor Tundre și Dimitrie Stoenescu.

Vizitați Hotelul „Cornul Vânătorului”

ARAD, Str. Eminescu
CONFORT MODERN, SERVICIU
PROMT, PREȚURI
CONVENABILE

RECOLTA BOGATĂ

În Germania se lucrează la sporirea cantitativă și calitativă a recoltei de zarzavaturi și legume, deoarece se va veni și în ajutorul populației franceze. În legătură cu acest anuntim că în vitrina cooperativei viticole Promontorul din Arad, Str. Horia, a fost expus un dovleac în greutate de 16 kgr. și o varză uriașă, care cântărește 13 kgr. Este recolta unui agricultor român din Curtici, care din 1200 de cuiburi de varză a dobândit 15 vagoane.

FRIZERIE HIGIENICĂ
Proprietar:
Gligorescu
ARAD, Strada Alexandri 8.

IN ATENȚIA MUNCITORILOR REFUGIAȚI

Toți muncitori refugiați fără lucru sunt rugați să se prezinte neapărat la oficiul Public de plasare pentru a fi plasați la lucrările de CFR.

Delegatul CFR-ului se găsește în localitate și va încheia cu toți lucrătorii un contract și stipularea condițiilor de angajare.

COMERCIANȚII SĂ NU ASCUNDĂ MĂRFURILE

Legea cea nouă pedepsește foarte aspru pe toți comercianții mari și mici, cari ascund mărfurile, urmărind prin aceasta o urcare a prețurilor. Toate orașele și comunele din țară se fac cercetări pentru descoperirea contraveniențelor. Cei găsiți că ascund marfa, vor fi arestați și amendați, confiscându-li-se și marfa ascunsă.

Deasemenea vor fi pedepsiți aceea cari se fac uneltele jidovilor, împrumutându-și numele prăvăliilor evreiești.

PLASAREA FUNCȚIONARILOR REFUGIAȚI

Funcționari refugiați cu studii comerciale sau cu practică de contabilitate sunt rugați a se prezenta la Insp. Muncii pentru a fi plasați

INSTIINȚARE

Se aduce la cunoștința celor interesați că, toți posesorii de carnete de șoferi, fie profesionist sau amator, din orașul și județul Arad, aparținând contingentelor 1912—1920, să se prezinte la Chestura Poliției Arad, Serviciul Circulației, cu carnetul de șofer și toate actele militare ce posed, după cum urmează:

În ziua de 11 Nov. 1940 etg. 1912—1913.

În ziua de 12 Nov. 1940, etg. 1914—1915.

În ziua de 13 Nov. 1940, etg. 1916—1917.

În ziua de 14 Nov. 1940, etg. 1918, 1919 și 1920.

Tot în zilele de mai sus, se vor prezenta și toate femeile cari posedă carnet de șofer, indiferent de clasa posesoarelor.

Cei cari nu se vor prezenta vor pierde dreptul la carnet și li-se va aplica sancțiuni severe.

Pentru cititori

Dumii am anunțat în numărul nostru se reorganizează complet. Numărul cititorilor, când încontinuu am fost obligați să ne mutăm la o tipografie modernă, care să ne poată tipări ziarul cât mai repede. Pentru aceasta a trebuit să schimbăm și formatul ziarului. Dar noi mai avem o datorință de îndeplinit. Ținând seama că scopul unui ziar scris în notă legionară aici la hotarul țării este de-a face educație cât mai multora în spiritul cel nou, am hotărât ca ziarul să fie de aci înainte scris în așa fel ca să-l înțeleagă și țărani, căci ei formează cea mai mare parte a populației.

Până aci toate ziarurile au scris pe placul intelectualilor, iar țărânul se năcăjește să înțeleagă și el câte ceva din cele ce se întâmplă în țară și în lume. Pentru a-l ajuta pe țărân, noi am hotărât să scriem o pagină întreagă cu știri de pretutindeni pe înțelesul plugarilor. De asemenea, rugăm pe toți colaboratorii noștri să-și scrie articolele fără a mai întrebuița cuvinte străine sau necunoscute de țărani, deoarece — în afară de faptul că păcătuiesc în contra limbii — nu sunt de folos decât la foarte puțini. Intelectualul înțelege și dacă îi scriem simplu, în timp ce țărânul nu înțelege „limba domnească”. Toți pentru a fi de folos țărănilor, ar trebui să reducă costul abonamentului la 10 lei anual.

Rugăm atât pe intelectuali cât și pe țărani să ne ajute la răspândirea ziarului, pentru că astfel putem să-i sporim cât mai mult numărul paginilor. Dorința este ca în curând să publicăm și sfaturi medicale pe înțelesul tuturor și sfaturi pentru agricultori, povești din acelea pe cari țărani le citesc cu drag la gura sobei, în serile lungi de Duminică.

Când vom fi realizat toate aceste lucruri, socotim încheiată prima noastră bătălie. Va urma apoi a doua și anume ca, pe lângă gazeta noastră săptămânală, să mai scoatem o ziare zilnică, pentru intelectuali.

Camarazi și prieteni, ajutați-ne!

ASANAREA COOPERATIVEI „PLUGARUL” DIN PECICA

Înainte cu opt ani s'a înființat în Pecica Cooperativa de valori și carea poduselor agricole „Plugarul”, pentru a se veni în ajutorul plugarilor printr-o mai remunerativă valorificarea grâului în comercial. Totul părea că merge bine. Fostii conducători ai Federației în valorificare din Timșoara au însă de răgă Federala lor și s'au dus pe gâră și capitalul cooperativei „Plugarul” din Pecica preună 2 vagoane de grâu ale Cenedan.

Prin fuzionarea tuturor unităților cooperative, se dă posibilitatea de refacerea capitalului și pe de „Plugarul”. Aceasta pentru a rămâne păgubiți subscriitorii pentru a se reface încrederea în cooperativă a oamenilor, de a ori trași pe sfoară.